עין משפט
נר מצוה

לב א מיי׳ פי״ח מהלכו׳ שבת הלכה ד׳:
לג ב שם הלכה ה:
לד ג שם הלכה ח:

שפרו ורבו עליה ישראל, מדבר סיני שירדה שנאה לעכו״ם עליו, ומה שמו? חורב שמו, ופליגא דר׳ אבהו דא״ר אבהו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שירדה חורבה לעכו״ם עליו: מנין שקושרין לשון של זהורית וכו׳: כשנים, כשני מיבעי ליה? א״ר יצחק אמר להם הקב״ה לישראל אם יהיו חטאיכם כשנים הללו שסדורות ובאות מששת ימי בראשית ועד עכשיו, כשלג ילבינו: דרש רבא מאי דכתיב °לכו נא ונוכחה יאמר ה׳ - לכו נא, בואו נא מיבעי ליה, יאמר ה׳, אמר ה׳ מיבעי ליה? לעתיד לבא יאמר להם הקב״ה לישראל: לכו נא אצל אבותיכם ויוכיחו אתכם, ויאמרו לפניו: רבש״ע אצל מי נלך: אצל אברהם שאמרת לו °ידוע תדע ולא בקש רחמים עלינו, אצל יצחק שבירך את עשו °והיה כאשר תריד ולא בקש רחמים עלינו, אצל יעקב שאמרת לו °אנכי ארד עמך מצרימה ולא בקש רחמים עלינו, אצל מי נלך, עכשיו - יאמר ה׳, אמר להן הקב״ה - הואיל ותליתם עצמכם בי, אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. א״ר שמואל בר נחמני א״ר יונתן מ״ד °כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה׳ אבינו גואלנו מעולם שמך, לעתיד לבא יאמר לו הקב״ה לאברהם: בניך חטאו לי, אמר לפניו - רבש״ע ימחו על קדושת שמך, אמר, אימר ליה ליעקב דהוה ליה צער גידול בנים אפשר דבעי רחמי עלייהו, אמר ליה - בניך חטאו, אמר לפניו - רבש״ע ימחו על קדושת שמך, אמר: לא בסבי טעמא ולא בדרדקי עצה, אמר לו ליצחק בניך חטאו לי, אמר לפניו - רבש״ע: בני ולא בניך, בשעה שהקדימו לפניך נעשה לנשמע קראת להם °בני בכורי, עכשיו בניו ולא בניך, ועוד, כמה חטאו - כמה שנותיו של אדם? שבעים שנה, דל עשרין דלא ענשת עלייהו, פשו להו חמשין, דל כ״ה דלילותא פשו להו כ״ה, דל תרתי סרי ופלגא דצלויי ומיכל, ודבית הכסא פשו להו תרתי סרי ופלגא, אם אתה סובל את כולם מוטב ואם לאו פלגא עלי ופלגא עליך, ואת״ל כולם עלי הא קריבית נפשי קמך. פתחו ואמרו (כי) אתה אבינו, אמר להם יצחק עד שאתם מקלסין לי קלסו להקב״ה ומחוי להו יצחק הקב״ה בעינייהו מיד נשאו עיניהם למרום ואומרים °אתה ה׳ אבינו גואלנו מעולם שמך. א״ר חייא בר אבא א״ר יוחנן ראוי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל אלא שזכותו גרמה לו דכתיב °בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כמרימי עול על לחיהם ואט אליו אוכיל:

מתני׳ *המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה, תבלין כדי לתבל ביצה קלה ומצטרפין זה עם זה, *קליפי אגוזין קליפי רמונים איסטים ופואה כדי לצבוע בהן בגד קטן פי סבכה, מי רגלים נתר ובורית *קמוליא ואשלג כדי לכבס בגד קטן פי סבכה רבי יהודה אומר כדי להעביר את הכתם:

גמ׳ תנינא חדא זימנא *קנה כדי לעשות קולמוס אם היה עב או מרוסס כדי לבשל ביצה קלה שבביצים טרופה ונתונה באילפס. מהו דתימא התם הוא דלא חזי למידי אבל עצים דחזו לככא דאקלידא אפילו כל שהוא, קמ״ל: תבלין כדי לתבל ביצה קלה: ורמינהו *תבלין שנים וג׳ שמות ממין אחד או משלשה מינין (ושם אחד) אסורין ומצטרפין זה עם זה ואמר חזקיה

במיני

ספרו ורבו. דכל אחד נתעברה אשתו זכר במצות שובו לכם לאהליכם *ולא ידענא היכא רמיזא: **כשני מיבעי ליה.** דומיא דכשלג דלא כתיב כשלגים: **ארד עמך אעלך גם עלה.** כאן רמז ד׳ גליות ״גם״: **יאמר ה׳.** אתה אמור התוכחה ובך אנו תולין: **ימחו.** הואיל שחטאו ויתקדש שמך בעולם כשתעשה דין בעוברין על דבריך: **קראת לבן בני בכורי ישראל.** שהיה גלוי לפניך שהן עתידין לומר לפניך בסיני נעשה ונשמע לקבל עולך מאהבה כבנים: **דל עשרין דלא ענשת להו.** שכן מצינו בדור המדבר שלא ענש הקב״ה אלא מכ׳ שנה ומעלה דכתיב (במדבר יד) במדבר הזה יפלו פגריכם וגו׳ מבן כ׳ שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: **כי אתה אבינו.** כנגד יצחק אמרו והוא אמר להם הראו כנגד הקב״ה שהוא אביכם: **בשלשלאות של ברזל.** כדרך כל הגולים שהרי ע״פ גזרת גלות ירד לשם: **בחבלי אדם.** בשביל חיבת האדם משכתים למצרים בחבלים ולא בשלשלאות: **כמרימי עול על לחייהם.** כאדם הסובל ומסייע לבהמתו להרים עולה *מעל צוארה בלוחין ובמקלות: **ואט אליו אוכיל.** הטיתי לכם כח להכיל את עבודת הפרך:

מתני׳ ביצה קלה. כבר מפורש* שזה ביצת תרנגולת שהיא קלה לבשל ולא בשיעור כל ביצה שיעורו אלא כגרוגרת מביצה קלה: **ומצטרפין.** כל מיני תבלין זה עם זה: **קליפי אגוזים.** הגדילה ע״ג הקליפה בעודן לחין: **אסטים.** *קרוג: **פואה.** *וורנצא: **פי סבכה.** ברוחב הסבכה שעושה בקליעה טוה מעט בגד: **נתר.** מין אדמה שקורין ניטר״א: **קמוליא ואשלג.** בגמרא מפרש להו: **את הכתם.** של דם נדה שאלו הסמנין מעבירין על הכתם של דם נדה בבגד לטהרו: **גמ׳ התם.** הוא דקולמוס מרוסס לא חזי למידי אלא להסקה: **ככא דאקלידא.** שן של מפתח: **ורמינהו.** אמתני׳ דקתני תבלין מצטרפין שני מינין לכשיעור: **ב׳ וג׳ שמות.** פלפל לבן שחור וארוך או אפילו מן ג׳ מינין והם (שם אחד) של איסור אסור אם תיבלו בהן את הקדרה: **ומצטרפין.** לתבלה אם אין בכל אחד כדי לתבל ונצטרפו ותיבלו: **ואמר חזקיה.** הא דקתני מצטרפין

במיני

תבלין שנים ושלשה שמות והן מין אחד. פירש רש״י כמו פלפל ארוך פלפל לבן פלפל שחור ולפי׳ הא דקתני בסיפא ר״ש אומר ב׳ שמות ממין אחד או שני מינין משם אחד אין מצטרפין משכחת לה שני מינין משם אחד כעין שמפרש לקמן (דף צ.) תרי גווני אהלא אבל תימה וכי בשביל שיש להם שם אחד יש להן להצטרף יותר מה מועיל השם לגרום הצירוף כיון שהם שני מינין ואין טעמם בשוה ומפרש ר״ת דג׳ עניני איסור כגון של ערלה או של כלאי הכרם ושל אשירה ושל עיר הנדחת קרי ג׳ שמות *כדאמרינן שלא השם המביאו לידי מכות מביאו לידי תשלומים ובפרק המקבל (ב״מ קיה.) עובר בכל השמות הללו וכן משמע בהדיא בירושלמי בריש פ״ב דמסכת ערלה דקתני התרומה ותרומת מעשר ותרומ׳ (א) של דמאי והחלה והבכורים עולין באחד ומאה ומצטרפין זה עם זה וקאמר עלה בגמרא לרבי שמעון נצרכה אע״ג דאמר ר״ש אין שני שמות מצטרפין הכא מודה שכולם שם תרומה*:

אסורין ומצטרפין. לכאורה נראה מדתני אסורים ותנא נו מצטרפין דאסורין הייט לאסור את הקדרה ומצטרפין למלקות ואף על גב דלענין חיוב חטאת אמרי׳ בפ׳ כלל גדול (לעיל עא.) דחלב (ב) ופיגול ונותר אין מצטרפין למלקות מצטרפין ובפרק בתרא דע״ז (דף סו.) דפליגי אביי ורבא דאביי סבר בתר טעמא אזלינן וקאמר אביי מנא אמינא לה דתנן תבלין ב׳ וג׳ שמות כו׳ אלמא כ״ע בתר טעמא אזלינן כולהו חד טעמא נינהו אלא״ה בתר שמא אזלינן האי שמא לחוד והאי שמא לחוד ורבא אמר הא מני ר״מ היא דאמר כל איסורין שבתורה מצטרפין זה עם זה שנאמר לא תאכל כל תועבה כל שתיעבתי לך הרי הוא בבל תאכל משמע דלאביי אתיא אפי׳ אליבא דרבנן דר״מ אע״ג דע״כ פליגי עליה לכל הפחות לענין מלקות סבר אביי דלא פליגי אלא בב׳ מינין אבל בב׳ איסורין ומין אחד לא והא דאמר ריש לקיש בפרק התערובות (זבחים עח.) הפיגול והנותר והטמא שבללן זה בזה ואכלן פטור אי אפשר שלא ירבה מין על חבירו ויבטלנו ולמלקות איירי דבטמא לא שייך ביה חטאת ועוד מדקאמר התם ש״מ התראת ספק לא שמה התראה ומדמבטלין זה את זה היה משמע דשני איסורין לרבנן דר״מ אין מצטרפין נ״ל דאע״פ שמבטלין זה את זה כשבללן מצטרפין הן למלקות וכן מוכח במעילה בפרק קדשי מזבח (דף יז:) דתנן הפיגול והנותר והטמא (ג) אין מצטרפין וקאמר בגמרא לא שנו אלא לטומאת ידים אבל לאכילה מצטרפין והא דאיצטריך (ד) לאתויי קרא דלאכילה מצטרפין מלא יאכל כי קדש הם כל שבקודש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו פירוש מדנאמרו בלאו אחד מצטרפין לא איצטריך אלא לר״ש דאמר ב׳ שמות אין מצטרפין ובקודש מודה משום קרא דרבי אליעזר אבל לרבנן אפילו בעלמא מצטרפין והא דתנן בפ׳ קדשי מזבח (מעילה טו.) הערלה וכלאי הכרם מצטרפין אתיא שפיר כרבנן אליבא דאביי ומיהו לפי זה מצטרפין דרישא לא הוי פירושא כמו אין מצטרפין (ה) דרבי שמעון דצירוף דרבי שמעון הייט לאיסור דאי למלקות הא אית ליה כל שהוא למכות ור״ת מפרש דאסורי׳ ומצטרפין הכל איירי להצטרף לאסור את הקדירה ולא למלקות א״נ אסורין בנתינת טעם אם נפלו בקדירה ומצטרפין לאסור בתערובת יבש בלא נתינת טעם והשתא הוי מצטרפין (ו) כמו אין מצטרפין דסיפא דרבי שמעון: [ע׳ תוס׳ ע״ז סח: ד״ה ר״ש · ותוס׳ מעילה יח· ד״ה תני]:

הואיל

מסורת הש״ס

[נ״ל עג]
[לעיל פ:]
נ״א כמו תכלת
עשב שצובעים בו אדום
ישעיה א
בראשית טו
שם כז
שם מו
ישעיה סג
שמות ד
ישעיה סג
הושע יא
ביצה לט.
לעיל עט.
לעיל פ:
ע״ז סו. ערלה פ״ב מ״ט

גליון הש״ס

רש״י ד״ה ספרו ורבו לא ידענא. עי׳ ברכות כח ע״ב ברש״י ד״ה מאן שמעת ליה: תוס׳ ד״ה תבלין וכו׳ כדאמרי׳ שלא השם המביאו לידי מכות. מכות דף ד ע״א:

[עי׳ תוס׳ ע״ז סו. ד״ה תבלין וכו׳ וגם מין א׳]

הגהות הב״ח

(א) תוס׳ ד״ה תבלין וכו׳ ותרומת מעשר ותרומת מעשר של דמאי והחלה: (ב) ד״ה אסורין וכו׳ דחלב ודם ופיגול: (ג) בא״ד דתנן הפיגול והנותר אין מצטרפין כצ״ל ותיבת והטמא נמחק: (ד) בא״ד והא דאיצטריך ר׳ אליעזר לאתויי קרא: (ה) בא״ד ומיהו לפי זה וכו׳ כמו אין מצטרפין דסיפא דר״ש: (ו) בא״ד והשתא הוי מצטרפין דרישא כמו אין מצטרפין:

[illegible]

נושא
לכו נא אצל
אבותיכם
ויוכיחו
אתכם

נושא
בניך
חטאו
מבנה
האבות

תת נושא
כמה חטאו-
מתוך שנותיו של אדם
כמה זמן יש לחטוא

נושא
שיעורי הוצאה של:
עצים
תבלינים
מיני צבע

נושא
צירוף בעניין תבלינים